

Mateja evaņģēlijs 2. nodaļa:

1 Kad Jēzus bija piedzimis Bētleme, Jūdas ķēniņa Hēroda laikā, redzi, gudri vīri no austrumu zemes atnāca uz Jeruzālemi un sacīja:

2 "Kur ir jaunpiedzimušais Jūdu ķēniņš? Jo mēs Viņa zvaigzni redzējām austrumu zemē un atnācām Viņu pielūgt."

3 Kad ķēniņš Hērods to dzirdēja, tad viņš izbijās un visa Jeruzāleme līdz ar viņu.

4 Un, saaicinājis visus tautas augstos priesterus un rakstu mācītājus, viņš izzināja no tiem, kur Kristus būs piedzimt.

5 Un tie viņam sacīja: "Bētleme, Jūdas zemē; jo tā raksta pravietis:

6 un tu, Bētleme, Jūdas zemē, tu nebūt neesi mazākā starp Jūdas cilts kungiem; jo no tevis nāks Valdnieks, kas ganīs Manu Israēla tautu."

7 Tad Hērods paslepen saaicināja gudros, sīki izjautāja tiem par zvaigznes atspīdēšanas laiku.

8 Un viņš tos sūtīja uz Bētlemi un sacīja: "Eita un ievāciet rūpīgi ziņas par to bērnu, un, kad jūs Viņu atradīsiet, tad paziņojiet to man, ka arī es aizeju un Viņu pielūdzu."

9 To no ķēniņa dzirdējuši, tie aizgāja. Un redzi, zvaigzne, ko tie bija redzējuši austrumu zemē, gāja tiem pa priekšu un nostājās pār namu, kurā bija bērns.

10 Un, zvaigzni ieraudzījuši, tie priecājās ar varen lielu prieku.

11 Un, namā iegājuši, tie ieraudzīja bērnu līdz ar Mariju, Viņa māti, un tie nometās ceļos un Viņu pielūdza. Tad tie atvēra savas mantas un dāvāja Viņam zeltu, vīraku un mirres.

12 Un sapnī saņēmuši norādījumu pie Hēroda neatgriezties, tie aizgāja pa citu ceļu uz savu zemi.

1 Kad Jēzus bija piedzimis Bētleme, Jūdas ķēniņa Hēroda laikā, redzi, gudri vīri no austrumu zemes atnāca uz Jeruzālemi

Kas atveda gudros pie Kristus?

Dzirdot, ka gudri vīri nāca pie Kristus nebūtu prātīgi pieņemt to, ka negudrība bija tā, kas viņus atveda pie Kristus. Viena doma, kas šodien mūs uzreiz uzrunā ir tāda, ka patiesa gudrība cilvēku ved pie Kristus. Ja cilvēks visaugstākā mērā vēlas būt gudrs, viņš meklē Kristu. Tas viss nostājas krasā kontrastā ar sekulārās pasaules standartu, kas Dieva meklēšanu arvien saista ar izglītības trūkumu vai aprobežotību domāšanā. Teiksim tā - tas ir viens no iemesliem kāpēc Hērods nenāca kopā ar gudrajiem meklēt Kristu. Mēs viņu cauri laikmetiem pieminam kā diezgan aprobežotu paranoiķi, kas gudrības iztrūkumu centās kompensēt ar intriganta viltīgumu, kas daudziem radīja neizmērojamas ciešanas, bet finālā ņēma ļoti bēdīgu galu.

Herodam, iepretī gudro priekam (Un, zvaigzni ieraudzījuši, tie priecājās ar varen lielu prieku), vēsts par Kristu izraisa paniskas bailes (Kad ķēniņš Hērods to dzirdēja, tad viņš izbijās). Paliek jautājums - kāpēc? Redziet, sevī aprobežotais vienmēr baidīsies no sevis uzstādīto robežu zaudēšanas, no konkurences, jo tas nozīmē zaudēt savu, savas pozīcijas, savu ietekmi. Ko nozīmēja vietvaldim Hērodam vēsts par valdnieku Kristu? Vēsti par to, ka pastāv risks zaudēt kontroli pār lietu stāvokli.

Arī pasaules reakcijā uz Kristu - tajā kā tā sāk lamāties, ārdīties, ciniski zaimot un visādi citādi uztraukties pavīd kaut kas no Hērodisma. Tās ir bailes, kādas izjūt aprobežotais, kuram izdevies kādu laiku diktēt "spēles noteikumus", kad viņš sastopas ar kaut ko patiesi lielu un varenu. Hērodam viens lēmums - nosist Kristu vēl kā zīdaiņi. Kad Hērods redzēja, ka gudrie viņu piekrāpuši, tad viņš ļoti apskaitās, aizsūtīja un lika apkaut visus bērnus Bētleme un visā viņas apkārtnē divi gadi vecus un jaunākus pēc tā laika, ko viņš no gudrajiem bija izzinājis. Kristus ir kā indikators, kura priekšā atklājas patiesa gudrība vai patiesa aprobežotība.

Kā izpaudās gudro gudrība?

Un, namā iegājuši, tie ieraudzīja bērnu līdz ar Mariju, Viņa māti, un tie nometās ceļos un Viņu pielūdza. Tad tie atvēra savas mantas un dāvāja Viņam zeltu, vīraku un mirres. Mēs redzam, ka viņu gudrība izpaudās Kristus pielūgsmē, un... jā - arī kādu lietu ziedošanā Dievam. Baznīcas vēsture arvien uzrāda kādas bēdīgas lappuses, kad kādi ar Dieva vārda aizsegu ir darījuši pasaulē un baznīcā trakas lietas, personas, kas grābušas sevī, nevis ziedojušas no sevis. Bet tie vienmēr ir bijuši cilvēki - garāmgājēji, kas nākuši baznīcā meklēt nevis Dieva pielūgsmi, bet savu varu. Gudro gudrība izpaudās Dieva pielūgsmē un ziedošanā. Un tās ir arī cēlākās un patiesās baznīcas vēstures lapas puses, kuras rakstījuši patiesi Dieva pielūdzēji, kas kādas savas dzīves lietas ziedojuši Dievam. Marija, Luters, Asīzes Francisks, baznīctēvi, martīri, patriarhi, apustuļi un daudzi citi, kas ir Dieva baznīcas pamats ir patiesi Dieva pielūdzēji un

ziedotāji. Jā, šodienas mācītāji intelektuāli ir daudz izglītotāki par tā laika zvejniekiem - apustuļiem, bet mēs arvien mācamies no viņiem patieso gudrību. Arvien. Gudrību, kas atklājas Dieva pielūgsmē un dzīves ziedošanā.

Kas bija šie gudrie?

Te nu mēs varētu pārsteigumā iesaukties! Jo tie bija magi! Te nu kādi varētu berzējot rokas teikt - lūk, ko mēs teicām - maģija un astroloģija ir tās, kas vislabāk saprot Kristu! Te atkal mums ir vajadzīga gudrība, lai saprastu kas ir kas. Un šo gudrību mums neliedz Bībele un Svētais Gars, kas ir mūsos. Kaut kādā ziņā mēs varam teikt, ka astroloģija un maģija bija pirms Kristus pasaules gudrības etalons. Jā, pa vidu tur ir kaut kāda izredzētā tauta no tuksneša nākusi, kas apgalvo, ka zina patiesību, kuru Svētajos Rakstos ir kaut kas praviets par zvaigznes zīmi dzimstot pasaules Valdniekam, bet tā - vidēji statistiski - tā laika pasaulē kam prasīti padomu par to kas būs un nebūs!? Meklēsim visādus magus, Gendolfus un Merlinus, baltos tēvus baltiem matiem, un zintniekus garām bārdām, kas saprot zīmes un zvaigznes un lasa visādas noslēpumainas grāmatas. Redziet, kaut kādā veidā šie magi simbolizē sevī visu tā laika pirms-Kristus pasaules gudrību. Tā atnāk Dieva Dēla priekšā, nometas zemē, godina Viņu sakot - nu ir atnācis patiesi Varena, visas gudrības avots, valdnieku Valdnieks, tas kā rokās ir sākums un gals, visas esamības pamats! Mūsu laiks ir beidzies, mēs noliekam savas pilnvaras pie Kristus kājām, lai nekad tās vairs nepaceltu, mēs aizejam prom pa citu ceļu uz neatgriešanos.

Tāpēc šodienas pasaulē, kurā laiku skaita pēc Kristus dzimšanas arvien aktuāli skan šie apustuļa Pāvila vārdi - [Gan toreiz jūs, Dievu nepazīdami, kalpojāt tiem, kas pēc būtības nav dievi. Bet tagad, kad jūs Dievu esat atzinuši vai, labāki sakot, kad Dievs jūs ir atzinis, kā tad jūs atkal atgriežaties pie nespēcīgajiem un nabadzīgajiem pirmspēkiem un tiem atkal no jauna gribat kalpot? Vai arī - Uzmaniet, ka neviens jūs nesagūsta ar savu filozofiju un tukšu maldināšanu, kas balstās uz cilvēku mācībām un pasaules pirmspēkiem, bet ne uz Kristu.](#)

Gudro gudrība mums māca, ka gudrība vairs nav astrologu horoskopos, nedz arī postmodernajā maģijā, bet vienkāršā kristiešu draudzē. Vairs nav gudri jautāt kāds ir mans laimīgais skaitlis, vai laimi nesošais amulets, bet gudri ir jautāt kā man no aprobežota grēcinieka tapt par svēto!? Tā ir gudrība kā nostāties Dieva priekšā un atrast Viņa labvēlību tagad un mūžībā.

Āmen.